

en uhenfigtsmæssig Straf, thi ellers kunde man fornøftigvis ikke antage, at en Straf, som i den borgerlige Lovgivning var almindelig, ikke skulde optages i den militære Straffelov; med denne Erkendelse for Die var det saare naturligt, at man stryg Bestemmelsen om en Straf, som man ansaa for uhenfigtsmæssig som arbitrær Straf. Jeg indrømmer imidlertid, at der kan være Forhold, hvor det er rimeligt, at slige Bøder paalægges Vedkommende, og skal udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke er utilbøielig til at støtte mig til Forslag, som gaa i Retning af at bibeholde Bestemmelsen eller vedigere den saaledes, at i alt Fald Bødestraf i indskrænket Omfang kan benyttes som arbitrært Straffemiddel. — Den høitærede Krigsministers Udtalelser om det Uhenfigtsmæssige i, at streng Trettesættelse kunde gjøres til Gjenstand for Appel til en Krigsret, er jeg virkelig ude af Stand til at imødegaa, thi jeg maa tilstaa, at jeg er for lidt bekendt med de praktiske militære Forhold til, at jeg tør udtale nogen Mening derom. At Adskillelsen mellem streng og simpel Trettesættelse er kommen ind i Forslagene til § 197, skyldes de militære Medlemmer i Udvalget, som lagde en ganske særegen Vægt paa denne Adskillelse, og som lagde en ganske særegen Vægt paa, at streng Trettesættelse blev appellabel. Skal der altsaa ansøres Noget imod den ærede Krigsministers Indvening i saa Henseende, maa jeg overlade dette til Udvalgets militære Medlemmer. Videre tror jeg ikke, at der for mig er Anledning til at udtale i Diebliffet.

Formanden (Krabbe): Der er nogen Udfigt til, at det vil blive nødvendigt at holde Aftenmøde for at tilendebringe Sagen i Dag; men da der i Diebliffet kun er indtegnet een Taler, skal jeg forsøge, om Sagen kan tilendebringes i dette Møde. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Bajer: Jeg skal søge at fatte mig saa kort som muligt. Ved Forslaget under Nr. 91 faar man det Onske opfyldt, at Lovforslaget paa en eller anden Maade faar en Henviisning til Grundlovens § 43. Man er kun uenig om Maaden, hvorpaa dette skal ske. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) udtalte, at man maaste helst maatte indføre Straffebestemmelsen for dette Forhold, da skal jeg ikke modsigge dette, hvilket jo ogsaa kan gjøres ved et Forslag til 3die Behandling; men naar For-

slaget nu en Gang er reist, saaledes som sket er ved denne Leilighed, saa vil jeg ikke tilraade, at man nu lader det falde, og jeg vil haabe, at man bærer sig ad som ved lignende Leiligheder, nemlig at man, uagtet man er uenig om Redaktionen, dog vedtager Ændringsforslaget, samt at Udvalget da vil finde en bedre Redaktion til næste Behandling. Ligeoverfor det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Rimestad) skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom den borgerlige Straffelov var Gjenstand for Undervisning i de militære Skoler, skulde jeg ikke holde saa stærkt paa at faae dette Forslag optaget; men netop fordi dette ikke er Tilfældet, holder jeg paa, at man faar Grundlovsparagrafen eller en Henviisning dertil ind. — Jeg skal dernæst udtale mig ganske kort om § 160. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds kaldte det Ændringsforslag, som han har været med til at stille, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 110, et Fremskridt. Ja, det er et Fremskridt, men et overordentlig lille Fremskridt, hvad jeg nu har faaet bekræftet baade af Medlemmer og af den ærede Ordfører. Det kan efter dette aldeles forbydes at deltage i Valgtermøder, men derimod ikke i Valgmøder. Jeg vil ved denne Leilighed sige, at man med en Omfiring kan bruge et bekendt Ord, nemlig, at det Gode er det Bedstes værste Fjende. Jeg tror virkelig, at man let kan opnaa det Bedste ved at udsætte Sagen, og jeg er bange for, at dette lille ubetydelige Fremskridt vil forhindre os i en nærmere Fremtid at gjøre langt betydeligere Fremskridt, og da Tvivlene om denne Sag ere saa store, vil jeg tilraade, at man opsætter Afgjørelsen. Den behøver ikke at træffes ved denne Leilighed, og jeg er bleven yderligere bestyrket i denne min Mening ved at høre den ærede Ordførers eiendommelige Opfattelse af det militære Lydighedsforhold. Jeg tror, at Alle, som have været Militære, ville være uenige med ham i, at Militære virkelig kunne opfatte Forholdet saaledes, som han har udtalt sig derom. Dette giver mig Grund til at tro, at den ærede Ordfører ikke rigtig ser, hvad der staar i § 160, og dette er mig en Grund mere til at holde paa, at § 160 bliver udstemt, og at ogsaa Forslaget under Nr. 110 gaar ud. Det er den sikreste Maade, hvorpaa Spørgsmaalet kan holdes aabent. Den høitærede Minister mente, at det var en bestemt og tydelig Forskrift, her sandtes. Dette er efter min Mening saa langt fra Tilfældet, at det tværtimod er en meget ubestemt og utydelig For-